

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 6329/2019
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зорица Бојовић Роговић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Трећег основног суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво РС, ради исплате, одлучујући о захтеву Трећег основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, на седници одржаној 03.07.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Пред Трећим основним судом у Београду у току је парница по тужби тужиље АА из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Трећег основног суда у Београду, ради исплате.

Трећи основни суд у Београду је, у прилогу акта Прр 55/19 од 07.06.2019. године, Врховном касационом суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Трећег основног суда у Београду, ради исплате новчаног обештећења за неимовинску штету насталу повредом права на суђење у разумном року у предмету Трећег основног суда у Београду П1 3424/13, а која је утврђена решењем Трећег основног суда у Београду Р4р 139/18 од 12.02.2019. године, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог

подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**